

Samin

yksi unelmista toteutui

– Oon niin otettu ja hämilläni siitä, että tekstit ovat vaikuttaneet niin moniin ihmisiin, Sami kertoo.

Vesiposti-lehden lukijoille Sami on tullut tutuksi lehdes-
sä julkaistujen runojen kautta. Mutta kuka hän oikeasti
on ja mistä hän tekstinsä ammentaa?

Sami Koskinen asuu Hyvinkäällä ja toimii Järvenpäässä Kipinä-nimisessä avokuntoutuspaikassa Vertsinä. Kohta 37 vuotta täyttävä Sami harrastaa kirjoittamisen lisäksi jalkapalloa ja salibandya. Hän on osallistunut myös useampana vuotena FC A-killan toimintaan. FC A-kilta on joukkue, joka koostuu A-kil-tatoiminnassa mukana olevista päihdetoipujista ja läheisistä. FC A-kilta on osallistunut vuosittain muun muassa suopotku-pallon ja umpihankifutiksen MM-kilpailuihin.

Alkusysäys kirjoittamiselle

Sami kertoo, että käänteentekevä asia hänen kirjallisella ural-
laan tapahtui silloin, kun hän oli selkä seinää vasten Kankaan-
pään A-kodissa päihdekuntouksessa. – Elettiin vuotta 2008 ja
olin niin lukossa itseni kanssa, että kirjat auttoivat minua käsit-
telemään asioita. Tuli luettua paljon muun muassa Juice Leski-
sen ja Tommy Tabermannin tuottamia tekstejä.

– Samalla kun luin, minussa heräsi ajatus, että miksen it-
sekin voisi kokeilla kirjoittaa ajatuksiani ja fiiliksiäni ylös. Siit-
tä se sitten lähti.

Samaan aikaan päihdekuntouksessa oli muusikko, jolle
Sami näytti tekstejään. – Hän kannusti minua jatkamaan kirjoit-
tamista. Alkuaikojen tekstit oli aika synkkiä, ehkä ne kertoivat
toipumisen vaiheestani, Sami toteaa.

Sami kertookin, että hänelle runojen kirjoittaminen on ol-
lut osa toipumista. Keino purkaa sisäistä maailmaa ruutupape-
rille. Mutta myös arkisia hetkiä ja tilanteita.

Ensimmäiset julkaistut runot

Sami kertoo alkaneensa julkaista spontaanisti runojaan omassa Facebook-profiilissaan. Ja kun ne saivat positiivisen vastaanoton, hän päätti julkaista niitä lisää. – Toisten iloksi ja toisten päänvaivaksi, Sami toteaa hymyillen.

– Facebookista Vesiposti-lehden päätoimittajakin löysi runoni. Tuijan kysyessä, että haluaisinko julkaista niitä Vesipostissa, olin otettu ja sain siitä lisäboostia kirjoittamiseen, Sami kertoo.

Aika ajoin vuosien varrella Samille on useampi ihminen vinkannut runojen julkaisemisesta koottuna teoksena. Siitä se oma halu ja rohkeus sekä usko itseän pikkuhiljaa kasvoi. – Kun minun piti kirjoittaa erääseen tehtävään tälle vuodelle omia tavoitteitani, laitoin siihen, että runokirjan julkaiseminen.

Sami sanoo olevansa onnekas ja kiitollinen, kun hänen ympärillään on ollut monia ihmisiä, jotka ovat vaikuttaneet unelman toteutumiseen. Kaveripiiriin kuuluvat Nora ja Tommi auttoivat konkreettisesti. Nora auttoi muun muassa oikoluvussa ja Tommin käsialaa on taitto ja kannen suunnittelu. – Nora sanoi, että nää tekstit pitää julkaista, ja hän otti riskin kustantamalla ensipainoksen, Sami toteaa kiitollisena.

Kun Hajatelmia-runoteos tuli painosta huhtikuun lopussa, hän vei yhden teoksista muusikolle, joka oli kannustanut häntä päihdehoidossa kirjoittamaan. Sami on myös lahjoittanut niitä useaan paikkaan, jotka ovat olleet toipumisen matkalla mukana.

Tänä päivänä

Nykyisin kirjoittaminen on Samille enemmänkin freestyletyyppistä vapaata ajatuksen virtaa. – Esimerkiksi kun kuuntelen musiikkia, ja joku sana tai melodia kolahtaa, se saattaa synnyttää runon. Pyrin tällä hetkellä vain nauttimaan tästä tunteesta, minkä unelman toteutuminen sai aikaan, tuore esi-koisrunokirjailija kertoo.

Sami suosittelee kirjoittamista hyvänä tunteiden purkukeinona ja päihdetoipumisen edistäjänä kaikille. Nyt Samilla on ollut taukoa runojen tekemisestä, kun on työstänyt Hajatelmia-runoteosta.

Luovuudelle on tilaa myös jatkossa, se on varmaa, kirjoittaminen on osa Samia. ■

Teksti: Tuija Tamsi-Lehtinen
Kuvat: Sami Koskinen

Kauan odotettu päivä koitti 29.4.2021, kun Hajatelmia-teokset tulivat painosta. Ensimmäinen 50 kpl painos meni päivässä. Toinen painos on tekeillä.
Kyselyt ja tilaukset: kozkinen@hotmail.com

Yksi paljon palautetta saaneista Samin kirjoittamista runoista julkaistiin lehdessä 2/2020 korona-aikana:

*"Joku eristäytyneenä kotiin,
joku laitokseen,
joku ensisuojaan ja
jollekin ei löydy suojaisaa
paikkaa mihin painaa
pää tyynyyn ja
saada unta maailmanmenosta
pahasta ja hyvästä ja hurjasta.*

*Dallaa vaan kaduilla ja
etsii suojaisaa mestaa
mihin voisi hetkeksi levähtää
ja kokea hetken turvan tunteen,
vaikka se on vaan hetki,
joka äkkiä katoaa."*

Lue runo kokonaisuudessaan:
https://issuu.com/a-kiltojenliittory/docs/vesiposti_nakoislehti_2_2020